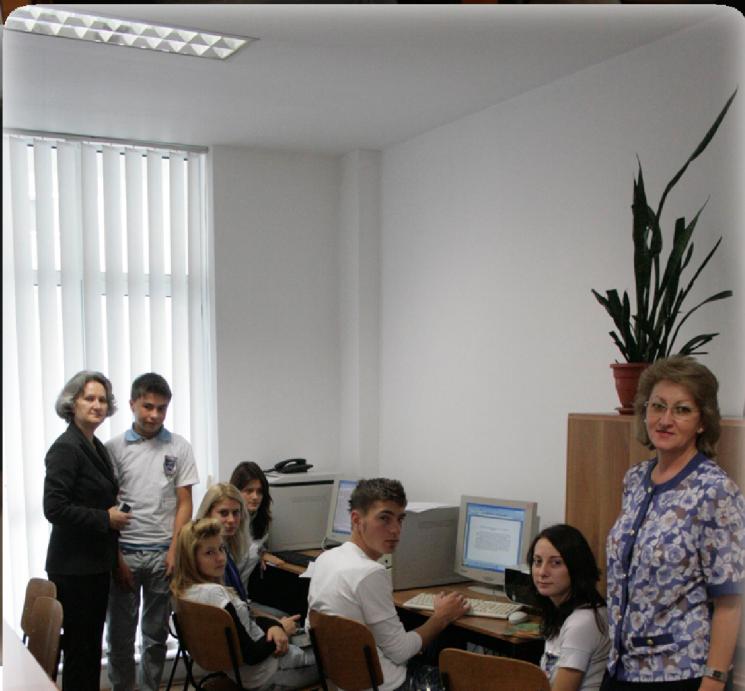

Revista Liceului Teoretic „Ştefan Odobleja”, Bucureşti

CONSONANTE

Anul VIII, Nr. 25-26, 2009-2010

**DE LA INOCENȚĂ, LA
RESPONSABILITATE**

Director: Profesor DOINA BURCĂU

Director Adjunct: Profesor ELENA BARBU

Cuprins

Editorial 1

PROIECTE

5 Licee 5 Muzee 2

7 Zile la Paris 6

Anul Internațional Eugen Ionescu 7

Anul Internațional al Astronomiei 8

Experiența Londoneză la superlativ 14

Școala arborilor 16

ANIVERSARE

De la inocență, la responsabilitate 9

ADOLESCENȚA

Care sunt nevoile copiilor și adolescentilor? 18

Elev al secolului XXI 20

MENS SANA IN CORPORE SANO

Îmi place rugby-tag 21

La început de drum...

Ce vedem când ne privim într-o oglindă? Un chip, sau o privire?...

Ce admirăm la noi? Fizicul, sau starea de spirit?...

Ce se schimbă o dată cu trecerea timpului? Culoarea părului, sau atitudinea?...

De mică mi-am tot pus întrebări, într-un gând curios.

Vroiam să aflu înainte de vreme cum este viața de licean. Ce și cum simte un copil ajuns în postura unui elev cufundat în multe probleme și responsabilități?

Doar trăind aceste momente vei putea analiza în mod corect și vei ști să dai răspunsul adecvat, îmi spuneau cei care-au trecut de această perioadă.

Timpul și-a urmat cursul firesc și pentru mine. Iată-mă ajunsă în postura de boboc licean, fără să-mi dau seama. Sunt în fața unui nou drum, pentru mine și pentru colegii mei de generație. Am venit unul câte unul, timizi, temători, dar cu ghiozdanul plin de speranțe. Cu siguranță, vom deveni o colectivitate. Vom lega prietenii, vom intra în competiție unii cu alții și apoi cu noi însine.

Vom parcurge o nouă etapă, importantă, din viața noastră.

Ne vom pune tot mai multe întrebări și vom căuta tot mai multe răspunsuri la ele...

Georgiana Păun IX F

,,5 Licee - 5 Muzee”

Este un program educațional dedicat elevilor de liceu, prin care se dorește încurajarea participării tinerilor la manifestări culturale prin declanșarea unei serii de vizite la câteva muzee din București și generarea unui concurs între 5 licee din Capitală.

Prin demararea acestui proiect **ECDL Municipiului București** împreună

precum și muzeele implicate urmăresc

1. Promovarea respectului pentru valorile atragerea unui număr cât mai mare de elevi fundamentale culturale;

2. Promovarea școlii ca instituție care completă la standarde europene a elevilor, în însă actul de cultură ca o completare a

ROMANIA și Inspectoratul Școlar al cu Primăria Municipiului București,

atingerea următoarelor obiective:

culturale și instituțiile de cultură prin de liceu către muzee și accesul la valorile

dorește să asigure formarea continuă și perspectiva realizării unei cariere, înțelegând cunoștințelor și abilităților acumulate în

Cei cinci pași, ai mei, spre cunoaștere

Azi, am o temă specială de realizat. Subiectul? „,5 Licee, 5 Muzee”.

„Care vă sunt impresiile, în urma vizitelor, copii? Nu vă lungiți, scrieți exact cum v-ați simțit voi, bine?”, aş ne-a spus diriginta noastră.

Zis și făcut. Mă tot gândesc cât de bine ne-am distrat și cât de atenții am fost în timpul vizitelor. He, he, zâmbesc și acum, căci grupa noastră a fost una mai... glumeață, aş spune. Știți cum sunt elevii..., se plăcătesc repede. Eh, noi am fost o excepție!

Prima vizită a fost la Muzeul de Artă. Eram toți strânși laolaltă, aşa, ca într-un ciorchine și priveam cu niște ochi mari măreția muzeului. Încă de la intrare am fost fascinați. Pe bună dreptate. Atunci am văzut primul Rembrandt și am rămas în urmă doar ca să privesc

cu câtă măiestrie era pictată rochia lui Signac și am încercat să găsim Esterei. Ne-am dat coate când am Auportretul lui El Greco, în cele văzut portretul Giovannei Spinola trei picturi ale sale. Să știți că ne-Pevese. Gulerul rochiei era gigant am întors cu carnetelele pline de și ne-am amuzat copios pe seama informații, acasă. Doamna care ne-acestuia. Of, copiii! Ne-a fost ghid pe parcursul vizitei, ne am „păcălit” văzul cu pointurismul dădea informații prețioase, aşa că n

Al doilea muzeu, care și-a deschis porțile pentru noi, a fost Muzeul Satului. Vă spun sincer că eram cu toții cam sceptici în privința acestui muzeu. Când am plecat spre el, ne priveam plăciniți. Dar acum, după ce l-am văzut susțin, cu bărbia sus și cu mâna pe inimă, că Muzeul Dimitrie Gusti este într-adevăr comoara cea mai de preț a țării noastre. Nimic nu-i mai frumod, după șase ore obositore, decât o plimbare prin Muzeul Satului. El este, de fapt, un parc destul de mare, încărcat cu multă voie bună. Aleile impecabile, miroslul de iarbă proaspăt tăiată, absența zgomotului și ciripitul păsărelelor te deconectau. Departe de huruitul metalic al tramvaielor, de atmosfera apăsătoare a orașului toropit de căldură, ne-am plimbat prin toate zonele țării. Zeci de spune celor care au reasamblat extrem de înalte, fie la intrările căsuțe, reconstruite bucătă cu căsuțele ce împânzesc muzeul și o joase ce te conduceau sub pământ. bucătă de oamenii muzeului (dacă să vă spun și vouă), îți atrag Domnul Dumitrescu ne-a povestit

o să mă mai întâlnesc cu domnul privirea și te țin acolo, pe loc, cu Dumitrescu o să-l întreb cum li se ochii pironiți fie la acoperișurile prin toate zonele țării. Zeci de căsuțe, reconstruite bucătă cu căsuțele ce împânzesc muzeul și o joase ce te conduceau sub pământ. bucătă de oamenii muzeului (dacă să vă spun și vouă), îți atrag Domnul Dumitrescu ne-a povestit

Al treilea muzeu a fost Muzeul panglici de pus pe umăr, altele fotografie a fost făcută în opt ore simple, de pus în piept. Așa micuțe (ce a evoluat tehnologia, dom'ne!). cum erau, medaliile luceau de-ți Prin mâinile noastre au trecut luau ochii. Deși erau vechi de zeci fotografii îngălbene de vreme, dar din păcate, nu ne-a fost dat să-l de ani, timpul nu le ștersese care sunt dovezile palpabile ale vizităm. L-am ocolit și am ajuns culorile vii. După ce am văzut muncii (chiar că muncă!) ce se într-o somptuoasă sală de medaliile, a venit rândul depunea pentru a atinge vârfurile conferințe. Acolo, pe pupitru din fotografiilor. Bineînțeles că un val tehnologiei. Ne opream atenția față noastră, erau însărate o de răsete înfundate a invadat sala asupra vestimentației personajelor sumedenie de medalii, unele cu atunci când ni s-a spus că prima surprinse pe peliculă (am mai tras

Cel de-al patrulea muzeu vizitat greu de urcat, darămite de și tramvaiul cu cai (he, he, și a fost Muzeul Tehnic Dimitrie condus!). Am văzut predecesoarele vatmanul nu mai era vatman, era Leonida. În ciuda lipsei fondurilor autoturismelor de astăzi și nici nu-ți birjar!), strămoșul tramvaiului de necesare renovării, ne-a primit vine a crede că bolizii ce împânzesc astăzi. Și uite așa, am văzut noi că cu „brațele deschise”. Acolo am astăzi șoselele Bucureștiului își au originile le avem în căluși, motoare văzut „părinții” calculatoarelor, originea într-o trăsură cu motor, sau cu aburi și „rucsace zburătoare”. mașinile de scris, am văzut prima într-o capsulă de metal cu formă Numai respect! dată, de aproape, o velocicletă (era aerodinamică. Tot acolo am văzut

Ultima vizită, la Muzeul de Istorie a Bucureștiului, Palatul Șuțu, adică. Știți vorba aia „Afară-i vopsit gardul și înăuntru-i leopardul”? Eh, cam aşa e și cu acest muzeu. Mai întoarcem puțin zicala asta veche și reiese din ea că deși are un exterior aparent simplu, ceea ce-i înăuntru te va surprinde cu siguranță. Când am pășit în Palatul Șuțu, maxilarul mi s-a „prăbusit” involuntar. Lemnul este lucrat cu o măiestrie greu de descris încât te simți mic și neînsemnat. Scările interioare își provoacă imaginația. Te vezi îmbrăcată într-o rochie de bal, ca în povești. La etaj te întâmpină o oglindă mare (cred că soții Șuțu erau foarte înalți!), iar scărățitul amenințător al scărilor te face să strângi tare balustrada și să grăbești pasul. Izul de vechi, miroslul de lemn lăcuit, lipsa ecoului într-o sală de mărime

impresionantă, culorile încă vii ale pereților te fac să intri de-a dreptul într-o epocă apusă. Aici am văzut roba lui C. A. Rosetti, sigilii de buzunar, statuete vechi, obiecte de vestimentație (n-o să uit toată viața papucii de lemn cu două tocuri), documente importante, dar și misteriile de argint cu inscripții (noi le numisem inițial „spatule de tort, sau de pizza, he, he!”). Curtea este pavată cu piatră de râu (ah, ce dor îmi e de Lipscani!).

La final, un coleg m-a lovit ușor pe umăr și mi-a zis: „Ai văzut ceasul ală? E pus invers!” După câteva secunde de analiză, l-am invitat să se uite în oglindă. „Vezi? Uite acolo, în oglindă! Ceasul ăsta e diferit, se citește în oglindă!” Ne-am zâmbit, plăcut impresionați de descoperire, apoi am făcut o poză de grup (să ne amintim peste ani...).

M-a impresionat tot ce am

văzut, cu ocazia acestui proiect. La școală ni se cultivă acolo, în adâncul sufletului, o sămânță mică, istoria noastră. Prin cunoștințele acumulate, o cultivăm și o creștem. Ea crește până într-un punct din care noi trebuie să ne depăşim pe noi însine, să vrem să aflăm mai mult, cât mai mult, să facem sămânța să crească, să înflorească.

Vizitele la muzee m-au ajutat să mă cunosc pe mine însămi și să mă simt mândră de țara mea!

Crenguța Georgescu XII F

7 zile la Paris...

Parcurgând atâtea mărturii legate de Franța mi-a sărit în ochi mărturisirea lui Miller: „Misiunea omului pe pământ este să-și amintească....” și mi-am amintit de primăvara anului 2009, mai exact 12-18 aprilie, când am ajuns în inima Franței, la Paris.

De ce am ajuns acolo, vă întrebați? Nu, nu este vorba despre un sejur de câteva zile pentru a vizita Parisul, ci de obținerea unui grant în urma unui proiect trimis către Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale

(www.anpcdefp.ro) în ianuarie 2009, la îndemnul (sau sub amenințarea!) colegiei mele de limbă engleză Faustina Vlad, căreia îi mulțumesc și pe această cale pentru imbold.

Auzisem de acest program european încă din anul 2000, când intrasem în învățământ, dar nu postulasem niciodată pentru o asemenea bursă. Si am reușit. În martie răspunsul pozitiv a sosit, iar în aprilie plecam la E.F.I. Paris, o școală internațională de predare a limbii franceze, care se află la 2 minute de Centrul Pompidou și la 10 minute de Catedrala Notre-Dame, unde aveam să-mi petrec 6 zile de muncă asiduă (de studiu de la 9 la 18), îmbinate cu vizite la diverse obiective culturale din Paris precum: «Le Sénat», «La Cité des sciences et de l'industrie», «L'Union international de la presse francophone», în cadrul cursului «Langue, culture et civilisation en classe de FLE».

A comunică în limba franceză în context european internațional nu înseamnă doar cunoștințe lingvistice, de gramatică și de vocabular sau pronunție, ci implică să experimentezi situații de comunicare interculturală.

Astfel, alături de colegele mele din Spania, Franța, Germania, Columbia, am asistat la ore dar am și predat (unor chinezi, japozi, brazilieni... ne-maișom!), am fost actori timp de câteva ore, în cadrul orelor de improvizări teatrale (chinuitor la început..., dar după aceea nu ne mai săturam!), am lucrat la perfecționarea lingvistică pe documente au-

tentice video (parodii ale unor videoclipuri, filme de actualitate), am elaborat documente pedagogice pentru o unitate didactică, toate acestea realizându-se cu patru profesori și o actriță care au manageriat cu măiestrie întreaga activitate.

Lucrul în grup internațional mi-a permis compararea metodelor, dar și împărtășirea experiențelor celorlalți profesori, ceea ce a condus la facilitarea interacțiunii într-o oră de limbă franceză. La încheierea activității de formare am primit certificatul de participare dar și un «Europass mobilité» - certificat care descrie în detaliu toate competențele dobândite.

Retrăiesc cu intensitate și încerc să-mi amintesc acum, când scriu acest articol, de aroma pământului, aerului, oamenilor, caselor, limbii și a tot ceea ce înseamnă, la urma urmei, Franța. Ce îi face pe francezi să fie atât de... francezi?!

Francezii sunt foarte politocoși și amabili, dar fără a fi prea sociabili și prietenoși.

Și cum reușesc ei să îmbete călătorul cu acea aromă, specifică lor, de azuriu, de viață, de strugure, de clipă... Nimici nu le știe secretul, dar toți o adoră, unii o invidiază, alții o urăsc, dar și unii și alții deopotrivă iubesc placerea beției ei.

Despre lucrurile mari nu menționez decât că sunt mult mai impresionante decât în poze, în cărți sau în închipuiri: Sorbona, Luvrul, Palatul Versailles, Domul Invalidilor, Bazilica Sacré-Cœur, bulevardul Champs-Élysées. Franța din cărți este sora vitregă a celei reale. Si toți o recunosc. Dacă vrei cu adevărat să o cunoști, dar și să te perfecționezi printr-un curs, poți postula pentru o bursă, accesând site-ul www.anpcdefp.ro.

Vă doresc succes!

Profesor de limbă franceză
Mona Elena Bolocan

2009 – Anul Internațional Eugen Ionescu

Mă aflam la Paris de ceva vreme. Colindam orașul în dorința de a revedea locuri dragi sufletului și de a descoperi noi încântări care să-mi populeze amintirile până la o viitoare întâlnire. Într-o mare librărie, în apropiere de Notre Dame, căutam „Le Petit Larousse Illustré” 2010, când privirea mi s-a oprit asupra unui volum de teatru

Hucette, în care se joacă de 53 de ani, fără întrerupere, primele piese ale dramaturgului: „Cântarea cheală” și „Lecția”.

Am procedat metodic. Am verificat pe internet locația și mi-am stabilit reperele pe care le cunoșteam deja. A doua zi, plină de nerăbdare mi-am îndreptat pașii spre Cartierul Latin. O zonă pe care o vizitasem de mai multe ori, fără să parcurg însă până la capăt străduța îngustă, de nici trei metri pe care se află, încadrat de cafenele cochete și atrăgătoare, celebrul Teatru care-l găzduiește de atâtă timp, cu recunoștință și fără să se plăcătasească, pe Eugen Ionescu. Afisele sugestive îți atrag atenția și te determină să-ți ridică privirea pentru a vedea în fața cărui teatru te afli. Un spațiu mic în imensitatea Parisului, dar numai al dramaturgului care părea România în 1951 și se stabilea pentru totdeauna în Franță.

În 1950 avea premiera cu „Cântarea cheală” pe scena Teatrului „des Noctambules”, cea dintâi

piesă avangardistă, iar în 1951 cu „Lecția”.

În farsele sale tragicе a exprimat angoasele individului agresat din toate părțile, anxietatea în care se

zbate întreaga umanitate. A împins totul până la paroxism, acolo unde se află izvoarele tragicului. A dorit să imagineze un teatru al violenței, violent comic, violent dramatic și agresiunea existențială la care el însuși a fost supus neîncetat.

Profesor
Daniela Delion

2009 – Anul Internațional al Astronomiei

Anul 2009 a fost declarat de ONU **Anul Internațional al Astronomiei (IYA)**. **Uniunea Astronomică Internațională**, prima asociație a unor oameni de știință realizată după Primul Război Mondial, în care România este membru fondator, a coordonat – împreună cu UNESCO – activitățile de celebrare a **Astronomiei**, derulate pe parcursul acestui an în întreaga lume.

În 1609, pentru prima dată, a fost utilizat un telescop pentru explorarea cerului, de către Galileo Galilei. Aniversăm, aşadar, 400 de ani de când Galileo Galilei, cel care este considerat părintele științei moderne, a marcat începutul unei ere noi în cunoașterea științifică a Lumii din care facem parte. Astăzi, fascinat de misterele și frumusețea Universului, beneficiind de aparatură performantă, Omul caută să afle, cu o angajare tot mai puternică, care îi este locul în cadrul acestuia.

Astronomia, cea mai veche știință a omenirii, a jucat un rol important în multe culturi, continuând să contribuie la extinderea orizontului cunoașterii umane. Printre aplicațiile astronomiei se numără: realizarea calendarelor, măsurarea timpului, stabilirea hărților geografice și topografice, studiul mișcărilor corpurilor cerești, previziunea fenomenelor astronomice, studiul structurii fizice și al compoziției chimice a corpurilor cerești, studiul interacțiunilor gravitaționale, radiative, magnetice ale corpurilor cerești, utilizarea sateliștilor artificiali, a stațiilor spațiale și a navelor cosmice pentru cercetarea Pământului și a materiei extraterestre, studiul structurii interne a Soarelui și a stelelor, identificarea și urmărirea asteroizilor care au traectorii periculoase pentru Terra și căutarea unor soluții practice de evitare a coliziunii dintre aceștia și Pamânt.

Astronomia are un rol important și în dezvoltarea altor științe: a matematicii, fizicii, biologiei, geografiei, geologiei, precum și a ecologiei, filosofiei, economiei, reprezentând una dintre din cele mai dinamice științe, alături de genetică și informatică.

Evenimentele de popularizare a astronomiei, organizate de institute, universități, laboratoare, școli, cluburi de astronomi amatori și profesioniști – în peste 140 de țări – au avut ca temă centrală: „**Universul te așteaptă să-l descoperi!**”. A fost vizat, în special, de publicul tânăr, obiectivul principal constituindu-l stimularea interesului pentru astronomie, pentru știință și atragerea tinerilor spre aceste domenii.

Au fost planificate și derulate mai multe proiecte, în întreaga lume, pe parcursul anului 2009: **100 de ore de astronomie, Galileoscopul, De la Pământ la Univers, Cunoașterea Universului, a 19-a Noapte a Stelelor**.

Anul 2009 a marcat și materializarea unor proiecte

științifice la care s-a lucrat mulți ani: lansarea, pe 14 mai, a doi sateliți, **HERSCHEL** și **PLANCK**, de către Agenția Spațială Europeană (ESA) și misiunea NASA – lansarea în

iunie a sondei **LCROSS** – care a vizat obținerea unor noi informații despre Lună. Detalii și informații de ultimă oră despre aceste misiuni se găsesc pe site-ul ESA: www.esa.int.

Pe 9 octombrie 2009 s-a produs prăbușirea controlată a sondei LCROSS (Lunar Crater Observations and Sensing Satellite) pe Lună, în craterul Cabeus, aflat în apropierea polului sud al Lunii. Cei interesați pot obține mai multe informații de pe

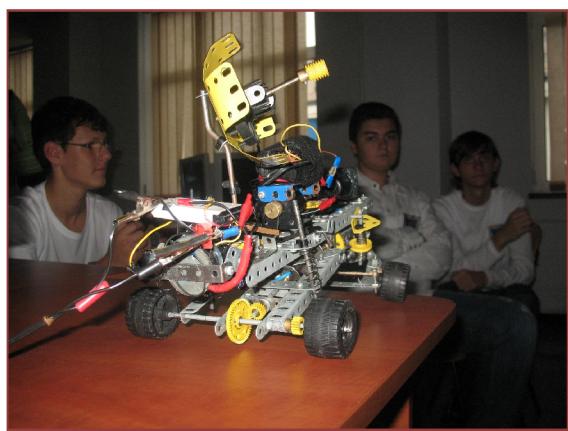
site-ul NASA: www.nasa.gov.

O Săptămână dintr-un An al Astronomiei Săptămâna Mondială a Spațiului Cosmic, în Liceul „Ștefan Odobleja”

Începând cu anul 2000, ca urmare a hotărârii Adunării Generale a ONU din 1999, în fiecare an, în perioada 4–10 octombrie, se derulează Săptămâna Mondială a Spațiului Cosmic (World Space Week) – o sărbătoare internațională a științei și tehnologiei și a contribuției acestora la îmbunătățirea condiției umane. Alegerea acestor date nu a fost întâmplătoare – ele au o anumită importanță în istoria explorării spațiului cosmic de către rasa umană: pe 4 octombrie 1957 a fost lansat primul satelit artificial al Terrei, SPUTNIK 1, iar pe 10 octombrie 1967 a fost semnat Tratatul asupra principiilor care guvernează activitățile de explorare a spațiului cosmic de către statele lumii.

Ediția din anul acesta a Săptămânii Mondiale a Spațiului Cosmic a avut ca temă „**Spațiul pentru Educație**”, fiind dedicată în primul rând profesorilor și elevilor.

Agenția Spațială Română (ROSA), a fost premiată de Asociația pentru Săptămâna Mondială a Spațiului Cosmic pentru coordonarea activităților derulate în 2008 în România,

cu ocazia Word Space Week. În 2009, Săptămâna Mondială a Spațiului Cosmic a fost trecută și în agenda elevilor din mai multe clase ale Liceului

Theoretic „Ștefan Odobleja” care au realizat diverse proiecte cu tema: „**Omul - un Călător în Univers**”, în perioada 4–10 octombrie. Menționez aici următoarele activități: prezentări powerpoint „**Luna**”, „**Sistemul Solar**”, „**NASA și ESA - obiective și misiuni**”, „**Omul și Universul**”; planșe și macheta unui vehicul lunar, realizate de elevi de liceu și desene executate de elevi din clasele de gimnaziu, sub îndrumarea doamnei profesoare Aurora Ignat. Aceste desene au fost expuse în holul școlii.

Un grup de elevi din clasele a IX-a și a X-a a participat la programul de **Planetariu** organizat de **Observatorul Astronomic „Vasile Urseanu”**. Cu ajutorul unui planetariu mobil, elevii ai clasei a X-a au identificat corpurile cerești vizibile din curtea liceului, în seara zilei de 8 octombrie.

Elevii din clasele de liceu implicate au fost încântați să exploreze bolta cerească folosind **Stellarium**, să călăorească în Univers și să viziteze planetele din Sistemul Solar cu **Mitaka**, să se joace și să învețe astronomie cu **Thinking Worlds** – un joc pe computer.

Astronomia este una dintre științele care contribuie la formarea unei gândiri analitice și a unei vizuini cuprinsătoare asupra lumii și a universului, care trezește și hrănește dorința de cunoaștere a omului. Sper ca acest mic pas pe tărâmul ei să constituie pentru elevii noștri declanșatorul unei mari curiozități de a cerceta și a de afla mai mult despre ÎNTREG.

Profesor Marilena Viziru

Liceul Teoretic „Ștefan Odobleja”

De la inocență, la responsabilitate

Pe 26 octombrie 2009, Liceul Teoretic „Ștefan Odobleja” și-a deschis porțile pentru a sărbători Ziua Liceului și 107 ani de la nașterea creatorului ciberneticii generale, Ștefan Odobleja, al cărui nume liceul îl poartă de şapte ani.

Invitații emotionați se îndreaptă spre cancelarie. Sunt întâmpinați cu bucurie de doamna directoare Doina Burcău.

La propunerea doamnei directoare, anul școlar 2009-2010 a început cu un proiect de voluntariat, sub sloganul „**Dăruind, vei dobândi**”. Acesta s-a finalizat de Ziua Liceului, când, copiii cu o situație familială și financiară modestă, din sectorul 5, au fost invitați împreună cu părinții lor să participe la sărbătoarea noastră. S-a organizat o donație cu obiecte strânse de elevi. Unii timizi, alții cu zâmbete sărate pe buze, cu ochii sticlind de nerăbdare, au așteptat cuminți în bânci momentul serbării, când s-au putut bucura de darurile primite. Jocuri și jucării, hăinuțe, ghiozdănele, rechizite și nelipsitele dulciuri au făcut ca Moș Crăciun să treacă ceva mai devreme pe la Liceul Odobleja și să lase un strop din bunătatea lui pentru copii. Elevi de toate vîrstele au fost încântați ca pentru o zi să devină spiridușii Moșului și să împartă zâmbete și bucurie acestor copii. Sunt sigură că gestul lor a fost apreciat de toți cei prezenți

oaspeții spre atelierele organizate cu drag și mare sărgință de elevi și profesori, mândri de realizările lor.

„Viața și personalitatea lui Ștefan Odobleja”

Prof. Cristina Suciu, Mirela Rotaru, Ersilia Mihai

„Am ales să organizăm acest atelier pentru ca oaspeții noștri să cunoască mai bine specificul liceului și rolul educației în viața elevilor. Am dorit să prezintăm parcursul existenței lui Ștefan Odobleja, până a deveni personalitatea omagiată astăzi și am prezentat un film documentar cu singurul interviu acordat Televiziunii Române.”

Cum explică afirmația lui Ștefan Odobleja „*Noi nu vedem cu ochii, ci cu mintea. Dacă mintea e goală, ochii privesc fără să vadă.*”?

Jean Jacques Rousseau spunea că la naștere mintea omului este „tabula rasa”, ca o tablă nescrisă. Noi, cadrele didactice, ajutăm generațiile ca această tablă să se scrie. (Cristina Gheorghe XI F)

și că zâmbetul de pe fața micuților a fost cea mai minunată răsplată. (Diana Maxin XI F)

Elevii-organizatori și-au intrat în rol. Fetele, cochetă, își mai aşază o suviță rebelă care nu conștientizează importanța evenimentului. Își verifică vestimentația, trag adânc aer în piept. După festivitatea de „bun-venit” din cancelarie vor însoți

„În lumea povestilor”

Înv. Carmen Lăzăroiu, Adriana Barbu, Anca Antohe, Aura Dragomir

Fascinantă lume! Au demonstrat că o stăpânesc foarte bine cititorii cei mici, cărora nu

„Ritm și culoare în arta plastică”

Prof. Aurora Ignat

La atelierul de pictură elevilor li s-a propus tema „*Ritmuri de toamnă – compoziție plastică, peisaj*”. Primul obiectiv presupunea realizarea ritmului plastic prin linie și culoare. Al doilea obiectiv urmărea utilizarea cromaticii specifice anotimpului toamna. Copiii nu le-a fost greu să aducă toamna arămie pe planșele lor, în

acordurile „Anotimpurilor” lui Antonio Vivaldi. (**Maria Boloș XI F**)

„Pasiunea mea – Abilitățile practice”

Înv. Raluca Mocanu, Mihaela Golinescu, Victoria Deaconescu

Entuziasm, îndemânare și talent. Abilitățile practice se dezvoltă de la cele mai mici vârste.

Copilului îi place să modeleze, să decupeze, să construiască propriul său univers. Univesul atât de bogat al imaginației sale. (**Anamaria Stoian XI F**)

„Să învățăm din experimente”

Înv. Mariana Mogoș, Cerasella Juncu, Monica Dedu

În prima parte a activității elevii au discutat despre aer și calitățile sale. Au realizat lucrări practice pentru a evidenția încălzirea, răcirea și comprimarea aerului. Le-au prezentat cu mare emoție, rând pe rând, în fața părinților și a cadrelor didactice venite din alte școli. Într-o prezentare în

PowerPoint s-au subliniat efectele încălzirii globale și modalități de stopare a fenomenului.

În partea a doua s-a desfășurat tema „*Magneții și proprietățile lor*”. Elevii au realizat experimentul „pescarului fără undă”, apoi au vorbit despre amestecuri și modul de separare a acestora.

În finalul activității toți cei prezenti au vizionat un film despre Henri Coandă. (**Mihaela Petrea XI F**)

„Microscopul – prietenul omului”

Prof. Maria Burdușel, Mariana Drăgulinescu, Ana Maria David

Am asistat la o activitate practică, în cadrul acestui atelier. Elevii, sub atenta îndrumare a doamnelor profesoare, au realizat foarte multe experimente și ne-au prezentat cu foarte mare entuziasm rezultatele la care au ajuns. (**Georgiana Ghiță XI F**)

„Chimia și viață”

Prof. Aurelia Savu, Genoveva Dogaru

Vizibil emoționați, elevi și profesori, și-au prezentat proiectul despre apă, ghețari, pământ și informații despre ce înseamnă o alimentație sănătoasă. Prin mesajul pe care l-au transmis au atras atenția asupra legăturii dintre apă și viață. Invitații s-au arătat deschiși la dialog. Cineva a afirmat că „...și relațiile dintre oameni se bazează pe chimie...”. Perfect adevărat admitând motto-ul atât de drag profesorilor de chimie: „*Mâncăm chimie..., îmbrăcăm chimie..., suntem chimie...*” (**Elena Gîngea XI F**)

„Labirintul imaginației”

Prof. Teonica Chiță

Doamna profesoară, asemenea unui magician, a reușit să creeze cu ajutorul sunetelor și cuvintelor o lume plină de magie și creativitate. Copiii și invitații au alunecat prin porțile fantaziei într-un univers plin de forme și culori. Micii spiriduși de la clasele a V-a, a VI-a și a VII-a au reușit să impresioneze oaspeții. (**Diana Maxin XI F**)

„Biblioteca, prietena mea – concurs literar”

Înv. Eugenia Manda, Cornelia Ciobanu și Mirela Mistodie

Elevi ai claselor a IV-a A, B, C au participat la un concurs literar cu opt probe și un moment artistic: un recital de poezie și dramatizarea povestirii „Punguța cu doi bani” de Ion Creangă. Entuziasmul copiilor nu poate fi descris în cuvinte. (**Andreea Neagu XI F**)

„Teoria haosului – o teorie nouă”

Prof. Marinela Ruset

Activitatea a clasei a IX-a B., „Vreau doar ca elevii mei să vadă cu ochiul liber, prin materialele prezentate, fenomenele matematicii și fizicii moderne. Ne-au ajutat foarte mult calculatorul și

videoproiectorul din clasă.” (**Violeta Buzalin XI F**)

„Locurile sfinte ale ortodoxiei – Israel și Grecia”

Prof. Maria Moldoveanu, Cornelia Panait

Este tema dezbatută în atelierul de religie. Elevi

ai claselor a III-a A, a IV-a A, a V-a B, a VII-a A și a IX-a F, organizați în trei echipe, au susținut tema prin argumente și imagini. (**Alina Ivan XI F**)

„Concurs de pagini web cu tema: Liceul nostru”

Prof. Raluca Milieș, Cristina Luchian

„Curiozități matematice”

Prof. Ana Alexandrescu

Matematica altfel. Se poate și așa. Plăcută, distractivă, amuzantă. Sunt multe curiozitățile matematice. O parte dintre ele le-am aflat împreună cu participanții la acest atelier, elevi ai claselor de

gimnaziu. (Alexandra Beldiman XI F)

„Călătorie prin Univers”

Prof. Marilena Viziru

Atelierul a avut un invitat special care le-a împărtășit elevilor câte ceva din tainele universului. Cu ajutorul videoproiectorului s-a putut realiza o călătorie interplanetară foarte interesantă. Creativitatea, materializată într-un roboțel, mi-a atras atenția în mod deosebit. Elevul-inventator era tare

mândru de realizarea sa. Cu siguranță vom mai auzi de el. (Diana Roman XI F)

„Atelier revistă Lb. Engleză”

Prof. Georgeta Cârciumaru

Redacția revistei în limba engleză „New Horizons” și-a organizat atelierul în biblioteca școlii.

Un spațiu propice pentru creație și pentru a pune în discuție elaborarea unui nou număr al revistei. (Claudia Călin XI F)

„Europa – ne jucăm, învățăm”

Prof. Camelia Dumitru, Silvica Neacșu

Au participat la activitate elevi ai claselor a V-a B și a VI-a B. Folosindu-se de cunoștințele de cultură generală despre Europa, acumulate până la această vîrstă, au intrat în competiție. Fiecare elev a

tras la sorți câte o țară, apoi a prezentat-o prin ceea ce avea reprezentativ, fără să-i dezvăluie numele. Colegiul trebuia să ghicească despre ce țară era vorba. Toți elevii au fost câștigători și recompensați cu câte un premiu dulce. (Monica Toi XI F)

„Drumețind prin necunoscut”

Prof. Dorina Cârlan, Carmen Dumitrașcu

Activitatea a început cu proiecțarea unui film despre excursiile realizate de elevii și profesorii liceului nostru. Apoi, exploratorul Alin Totorean, redactor la revista „Terra Magazin”, ne-a prezentat expedițiile sale. Elevii s-au dovedit foarte interesați și au adresat numeroase întrebări. În încheierea activității, toți au primit reviste.

(Bogdan Măgureanu XI F)

„Atelier redacțional**– CONSONANTE”**

Prof. Daniela Delion

Elevii clasei a XI-a F, care parcurg în acest an școlar Cursul optional de „Jurnalism”, au avut ocazia să probeze cunoștințele dobândite prin participare la Zia Liceului în calitate de „Reporteri pentru o zi”. Cu ecusonul în piept, cu pixul, carnetelul de notițe și aparatul de fotografiat la îndemână, au participat la toate atelierele organizate în școală. Au stat de vorbă cu elevii care au desfășurat activitățile și cu cadrele didactice care i-au îndrumat. Au cules impresii de la invitați. Au surprins în obiectiv emoția, bucuria și încântarea, stări trăite deopotrivă de oaspeți și de gazde. (Ana Dumitru XI F)

„Carnavalul personajelor. Școala în versuri”

Prof. Mihaela Stanciu

Se apropia momentul sosirii invitaților. Elevii erau deja costumați, schimbau păreri. Fetele mi-au povestit că vor reprezenta, pe mica scenă din fața clasei, trei fragmente din opera lui I. L. Caragiale: „Un pedagog de școală nouă”, Două loturi” și „Domnul Goe”. Conștiincioși, au început repetiția. O atmosferă de lucru și multă responsabilitate. Se putea observa cu ușurință că sunt copii talentați și că jocul de-a teatrul pentru ei era o placere.

(Bianca Șerban XI F)

Fotografie Emmanuel Deaconu XI F

Școala în versuri

Eram mic cât un pitic
Și îmi doream cu ardoare
C-al meu drum de-nvățăcel
Proaspăt, ghinduș școlărel,
Să înceapă cu elan
La școala de lângă casă,
Parcă special aleasă.
Și a fost să aibă-un nume,
A mea școală de renume:
Odobleja și Ștefan,
Ilustru academician,
Cibernetician de soi,
Care parcă-i printre noi.
De proferori, ce să spun ?
Grijitori de-al nostru țel,
Ei ne învață cu drag
Cifre, litere și date
Despre munți și despre ape...
Pe Dorneasca e Serbare?
Azi e Ziua Școlii, oare?
Liceeni și bobocei,
Dascăli și buni directori
Se agită de cu zori,
Pentru ca măeața zi
Să rămână-n amintiri!

Andrei Brabete VII B

„Cântec de sărbătoare”

Prof. Lucica Podaru, Aurora Pârvan

Elevele claselor a X-a B și a VIII-a D au realizat un inedit **moment folcloric**, care a stârnit admirarea și încântarea celor prezenți. Prin ritm și expresivitate, dansul lor a însuflețit atmosfera. Albul, negrul, albastrul și verdele intens au contrastat cu roșul purpurii și violetul de prună coaptă al costumelor populare, care au amintit în miez de toamnă că bucuria și surpriza primirii de oaspeți este specifică Liceului nostru.

Plini de pasiune și devotament profesorii organizatori, elevii participanți, conducerea Liceului și toți cei care au vrut să arate cât de mândri sunt de școală în care învăță au avut posibilitatea să demonstreze că spiritul, entuziasmul, bucuria și pasiunea fac din această instituție și din oamenii care o însuflăesc un cămin plin de lumină și speranță, un loc primitor pentru elevi, profesori și oaspeții lor. Cântecul, cuvântul, culoarea, emoția, bucuria au contribuit la reușita acestei zile de sărbătoare.

Liceul Teoretic „Ștefan Odobleja” a crescut în şapte ani în sufletele absolvenților, ale profesorilor care au instituit aici o tradiție, ale Doamnelor Directoare Doina Burcău și Elena Barbu care, cu tact și perseverență, au reușit să impună o școală nouă, de prestigiu. (Diana Maxin XI F)

Profesor Daniela Delion

Experiență londoneză

Sfârșit de noiembrie... Londra... tradiție, eleganță, politețe și "Oxford House College" - instituția

organizatoare a unui curs creativ și atractiv.

Aventura începea cu şase luni înainte, în aprilie 2009, mai exact pe 30 ale lunii, căci acesta a fost termenul limită la care se puteau trimite aplicațiile pentru un grant Comenius. Îndemnată, sau și mai bine spus, împinsă de la spate de colega mea de limba engleză, Faustina Vlad, am început să sper. După ce am obținut toate detaliile legate de curs de pe site-ul anpcdefcp (www.anpcdefp.ro), mi-am propus să încerc. Miza era mare: un curs de metodică a limbii engleze în inima Marii Britanii, printre specialiștii cei mai în măsură să vorbească despre subiect.

Etapele au fost clare: aplicația s-a putut face prin completarea unui formular tipizat și prin trimiterea acestuia la Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale.

A urmat apoi aşteptarea și ulterior confirmarea. Grantul

Comenius fusese acceptat și participarea la curs era acum o certitudine. Plecam la Londra, iar perioada era 22-28 noiembrie.

Contactul cu limba și cu spațiul britanic a fost într-adevăr impresionant, iar disponibilitatea organizatorilor de a veni în întâmpinarea noastră, a participanților la stagiu, copleșitoare. Cursul, intitulat "Overseas Teachers of English-Creative Methodology" a fost aproape aşa cum mă aşteptam: riguros, focalizat pe latura practică și dezambiguizator. Petrecând câteva ore pe zi alături de colegi din diferite părți ale Europei - Slovacia, Cehia, Spania, Franța, Turcia, Finlanda, dar și România, am avut plăcuta experiență de a face schimb de idei, dar cel mai important, de a participa la toate activitățile propuse de Mick Lammond, cel prin prisma căruia am privit predarea limbii engleze timp de o săptămână.

Programul a fost cât se poate de variat: fiecăruia segment pe care îl presupune activitatea la catedră când vine vorba despre limba engleză i s-a alocat o zi întreagă. Am asistat la prezentări de natură teoretică care mi-au împrospătat memoria și am pus totul în aplicare în cadrul atelierelor ce urmau. Cele mai noi și mai motivante tehnici au fost trecute în revistă și analizate apoi, s-ar putea spune, la microscop. Nimic nu a fost scăpat din vedere. Pentru toate abilitățile s-a încercat găsirea unor metode de predare eficace care să crească

randamentul elevilor. Fie că a fost vorba despre citirea sau redactarea unui text, despre înțelegerea unui material audiat, sau despre dezvoltarea capacitaților de comunicare, toate activitățile au avut ca țintă elevii și nevoile acestora. Schimbul de idei nu putea fi decât benefic! Acum suntem cu toții mândri posesori ai unor certificate care ne atestă cunoștințele și competențele!

Oricine știe însă că Londra înseamnă mult mai mult! Populația este cât se poate de diversă, atât de eterogenă încât pentru ochiul neinițiatului, britanicii par minoritari în propria lor țară. De parte de adevăr! Căci de această dată locul își lasă o amprentă covârșitoare asupra oamenilor și nu invers. Iar locul emană spirit englezesc! Oamenii sunt relaxați, cu zâmbetul pe buze și par să savureze timpul pe care îl au la dispoziție. Și ca o consecință directă, sunt extrem de politicoși și manierați. Urechea vizitatorului este permanent încântată, căci lumea nu pare să fie zgârcită când vine vorba să te răsplătească cu un "Thank you very much", sau să îți se adreseze zâmbind, spunându-ți „Excuse me, sir \ madam”. Și parcă astfel uiți puțin de vreme... fiindcă nu plouă! Adică nu plouă tot timpul, ci doar în cea mai mare parte a timpului! Eu am fost chiar norocoasă, am avut parte de câteva după-amieze în care am putut descoperi orașul fără compania nelipsitei ploi.

În rest, cerul a fost de un cenușiu impecabil, iar norii o prezență certă. Poate tocmai de aceea orașul are farmecul lui aparte. Dar și fiindcă este încărcat de istorie. Big Ben-ul și precizia lui renumită, podurile mai vechi

sau mai noi de pe Tamisa, Tower of London unde ai senzația că vremea a stat pe loc, Catedrala

Westminster în care ești pe deplin copleșit de isprăvile atâtore capete încoronate care se odihnesc acolo, British Museum -locul în care toate popoarele au ceva de spus și de arătat despre sine. Iar London Eye... este cu adevărat ochiul care prezintă călătorului orașul în splendoarea lui, o capitală europeană ce merită descoperită și înțeleasă.

Pe scurt, o săptămână la superlativ, un contact cu limba și civilizația engleză la ele acasă, o experiență pe care o recomand tuturor colegilor!

Profesor de limba engleză
Mihaela Duca

Școala Arborilor

Anul școlar 2008-2009 ne-a adus nouă, celor de la Liceul Teoretic „Ștefan Odobleja” participarea

pentru prima dată la Programul local „Școala arborilor”. Mobilizarea colegelor de la învățământul primar în vederea desfășurării activităților cu specific ecologist și-a pus amprenta asupra programului din unitatea noastră.

Astfel, luna martie a demarat cu lucrări de primăvară, de plantare a unor arbori în curtea liceului. Sub îndrumarea doamnelor învățătoare și cu ajutorul părinților și bunicilor, au răsărit în apropierea terenului de sport trei tei.

Dacă operația de plantare a fost o noutate pentru mulți dintre elevi, a continuat udarea acestora. Zilnic, elevii veneau la școală cu câte o sticlă cu apă, pe care o goleau la rădăcina pomilor. Mare le-a fost bucuria constatănd că, după câteva săptămâni, au apărut și frunzulețe fragile, dovdă că teii s-au prins.

Cum primăvara își intra în drepturi, elevii au văruit tulpinile pomilor, pentru a nu fi atacați de insecte și au supravegheat îndeaproape evoluția acestora.

Și cum „românul e născut poet”, copiii au creat și

versuri inspirate din aceste evenimente ce se vor regăsi în revista editată în această toamnă de elevii noștri pentru concursul de reviste organizat cu prilejul derulării acestui proiect.

În fiecare clasă au apărut panouri pe teme ecologice, care informează elevii despre acțiunile realizate, propuse, ilustrându-le cu desene, fotografii și creații personale.

Puțin înaintea vacanței de primăvară, cu sprijinul ADP sector 5, prin reprezentant domnul director Mirea Octavian, în curtea interioară a liceului au fost aduse trei containere pentru colectarea deșeurilor

reciclate. Îndrumați de doamnele învățătoare, elevii au luat cunoștință despre modul de folosire a acestora, precum și de regulile de igienă ce trebuie respectate după aruncarea gunoiului.

Deoarece „Ziua pădurii” ne-a prins în vacanță, imediat după Paște am întreprins două acțiuni în vederea punctării acesteia și a „Zilei Pământului”. Între orele 9,30- 12, 30, elevii de la ciclul primar au împărțit fluturași tuturor cetățenilor întâlniți pe traseul fixat de doamnele învățătoare în funcție de

anumite citerii: trotuar lat, treceri pentru pietoni, lipsă câini vagabonzi, trafic pietonal moderat. Clasele I-II au avut rezervat spațiul între 9,30-11,00, iar clasele III-IV de la 11,00 la 12,30.

Identificați cu ajutorul ecusoanelor special create pentru programul „Școala arborilor”, elevii au încercat să atragă atenția adulților asupra necesității protejării naturii .

Cei doi fluturași sensibilizatori au fost întâmpinați cu reticență și indiferență de unii dintre cetăteni, dar au fost cazuri mult mai numeroase în care adulții îi felicitau pe copii pentru deschiderea față de promovarea ecologiei în țara noastră.

Activitățile individuale realizate de fiecare clasă nu-și vor putea găsi loc aici din lipsă de spațiu, dar merită amintite excursiile montane pentru colectarea de materiale din natură, realizarea unei machete ilustrând pădurea cu flora și fauna ei, activitățile practice de sezon desfășurate în preajma pomilor plantați sau „adoptați” de elevii noștri.

Concursul „Natura- o simfonie a culorilor” a fost o provocare pentru micii pictori care au așternut pe hârtie creații uimitoare. Multe din ele se regăsesc pe panoul de promovare a acestui program din holul principal al unității noastre.

Vara se apropiă cu pași repezi și, odată cu ea, și „Ziua Mediului”. Așa că „am atârnat puțintel cartea-n cui” și am ieșit în Parcul Sebastian pentru a sensibiliza cetățenii cartierului.

...Iar dacă în campaniile anterioare am sesizat timiditatea copiilor care nu îndrăzneau să abordeze oamenii de pe stradă și să împartă fluturași sensibilizatori, de această dată au realizat o adevărată acțiune de voluntariat.

Zilele de școală se pot număra pe degetele unei mâini, vacanța ne strigă.. Se încheie încă un an școlar în care am mai învățat câte ceva... Unii dintre elevii noștri vor fi la toamnă bobocii de la gimnaziu și vor duce cu ei mai departe amintirile legate de primii ani de școală și modul în care își pun amprenta asupra lor.

Institutor

Raluca Mocanu

O plantă – un strop de sănătate

Liceul Teoretic „Ștefan Odobleja”

școala
arborilor

Care sunt nevoile copiilor și adolescentilor?

Profesorul american W. J. Baumol afirma în 1960 un paradox: cu cât o societate se dezvoltă mai mult și devine mai bogată, cu atât mai dificil devine să se acorde copiilor atenția de care aceștia au nevoie.

Iată câteva aspecte îngrijorătoare din viața copiilor și adolescentilor societății noastre, aspecte asupra cărora e necesar să ne oprim spre a ledezbată: tendința de creștere a violenței fizice și verbale, scăderea sau exacerbarea stimei de sine, maturizarea mai rapidă, influența negativă a anturajului și consumul de substanțe psihoactive de la vârste tot mai fragede.

Trăim într-o perioadă în care totul este posibil, în care copiii încep de la vârste din ce în ce mai mici să folosească internetul, să aibă acces la toate genurile de informații, dorindu-și să trăiască experiențe din ce în ce mai inedite și se maturizează mai repede. Asfel, ei își creează o realitate alternativă prin **consumul zilnic de timp la calculator și televizor**, unde extrem de rar se vehiculează conținuturi ce pot promova acceptarea necondiționată, acceptarea diferențelor sau chiar iertarea, în schimb se promovează individualismul, climatul extrem concurențial, competitivitatea etc. Viața în spațiul virtual presupune și abordarea unor comportamente de tip sedentar cu implicații

directe asupra stării de sănătate fizică.

Relaționarea prin internet exclude contactul direct și implicit, învățarea socială a modalităților prin care se poate realiza o activitate de adevarare și corelare a comunicării cu interlocutorul. Un alt aspect extrem de important în problematica influenței spațiului virtual asupra vieții și dezvoltării copilului îl reprezintă problema falsei identități sau crearea unei identități dezirate, în dezacord cu potențialul sau capacitatele individuale, fapt ce determină producerea unor puternice disonanțe cognitive, întârzierea formării sau alterarea capacitații de autopercepție realistă.

Deteriorarea

comunicării interumane/interpersonale și înlocuirea ei cu comunicarea pe internet sau pe telefonul mobil determină privarea de o serie de modele comportamentale, de posibilitatea ajustării și adevarării comportamentelor la contextul social în care trăiesc. Comunicarea „la distanță” privează de posibilitatea primirii sau oferirii de feed-back, adesea comunicarea rămânând „fracturată”, „suspendată”, deci nefinalizată și fără a putea asigura o exprimare adecvată a trăirilor emoționale.

Cât de departe vor merge lucrurile? Pentru copiii care își petrec o mare parte din timp în lumea virtuală, nu cumva există riscul ca lumea reală să pară ostilă și incapacitantă comparativ

cu lumea internetului și a jocurilor?

Politicele de marketing ale unor producători creează sau inventează nevoi, generează noi curente... „trend-uri”, determinând inducerea de modificări ale comportamentelor grupurilor „targetate”.

Modelele sunt exemple de imitație sau comparație. Observăm astfel tendința negativă de **adoptare a (non) valorilor și modelelor promovate de mass-media**, ale căror valori sunt de multe ori în contradicție sau foarte diferite de cele transmise de părinți, educatori sau de cărțile citite.

Părinții petrec prea puțin timp cu copiii lor, fie că lucrează prea mult, fie că muncesc într-o altă țară, fie își abandonează în față calculatorul sau televizorul, cu sentimentul că acolo sunt în siguranță. Comunicarea este limitată uneori la întrebarea „Mai ai bani?”, unii părinți nefiind pregătiți să dea sfaturi copiilor lor pentru că nu sunt la curent cu noile lor nevoi și stiluri de viață, îndeplindu-le preponderent dorințele materiale, fără să fie atenți și la nevoia lor de afecțiune.

Semnalăm și situația acestor părinți care i-au lăsat într-o stare de semiabandon, uneori delegând alte persoane din mediul familial sau cel apropiat familiei pentru a îndeplini o serie din atribuțiile tradiționale ale părinților.

Sursele agresivității limbajului adolescenților pornesc de la modelele familiale, dar putem regăsi și în mass-media comportamente agresive în detrimentul exemplificării unor comportamente care implică cooperare, negociere sau gestionarea situațiilor conflictuale.

Un alt element ce determină apariția precoce a unor nevoi este **puternica influență pe care o au cei din anturaj în influențarea comportamentelor**. Astfel, constatăm **debutul precoce în viața sexuală**, sub presiunea grupurilor de egali, sau ca efect al bombardării mediatice excesive cu subiecte din domeniul sexualității. Momentul debutului în viața sexuală este adesea extrem de precoce, iar precocitatea include atât caracteristicile de tip anatomic și fiziologic, cât și pe cele de ordin psihologic, fără a putea fi corelate cu dezvoltarea capacitaților de a lua decizii.

Caracteristici ale vârstei precum curiozitatea și dorința de a explora/ experimenta îi determină pe adolescenți să nu se limiteze doar la sexualitate, ci să

înceapă **consumul de substanțe psihoactive**, iar noi includem în această categorie chiar și alcoolul sau tutunul. Pentru unii copii aflați încă la pubertate, e o dovadă clară a maturizării faptul că sunt capabili să fumeze, să bea o bere, să înceerce produsele de la „Magazinele de vise”, cei ce nu se înscriu în tendință temându-se că vor fi marginalizați. Riscul excluderii creează însă o presiune extrem de mare și determină „înregimentarea” în curent, adoptând comportamentul de „consumator, doar pentru a primi „botezul” grupului. Modelul „prietenei/ prietenului mai mare” este în cele mai multe cazuri mai influent decât educația parentală sau cea primită în mediul școlar, căci ei consideră că prețul riscului implicat de consumul diferitelor substanțe psihoactive pare a fi mai mic decât prețul pierderii prietenilor, în cazul unui refuz.

Ne dezvoltăm în viață prin trei verbe esențiale: **a fi, a avea și a face**, corelate cu înzestrarea genetică, educația, experiența și efortul personal – învățarea.

Achiziționarea unui atitudini pozitive față de sine se reflectă pregnant în raportul față

de societate, față de muncă, față de familie. Deși avem o atitudine față de un aspect al vieții, nu vom avea mereu și un comportament în concordanță cu acesta. Tocmai aici intervine rolul definitoriu al părintelui, al educatorului, al consilierului, al membrilor comunității, intervenind sistematic în formarea copilului, pentru ca atitudinile și comportamentele sale să fie concordante, astfel încât caracterul construit să fie cât mai omogen și să evolueze armonios.

Să dezvoltăm abilitățile de comunicare asertivă, de relaționare și socializare, capacitatea de a aprecia diversitatea, de a lucra în echipă constituie unele dintre cele mai importante măsuri pentru adresarea acestor nevoi ale copiilor și adolescenților: nevoia de valori, modele și comunicare.

Profesor consilier

Iuliana Coarnă

Elev al secolului XXI

Scoală. Dintotdeauna un promotor al instrucției și educației.

În secolul XXI nevoia de cunoaștere este proporțională cu ritmul alert al progresului științific și tehnic. Se pune întrebarea dacă putem ține pasul cu societatea în care trăim?! Suntem pregătiți pentru a ține piept schimbărilor?!

Adulții spun că nu ne place la școală, că venim din obligație, că nu învățăm pentru că suntem leneși. De multe ori ei au dreptate. De multe ori avem și noi. Un adolescent petrece la școală șase, șapte, uneori chiar opt ore pe zi. Orarul se stabilește în funcție de priorități. Numărul mare de clase, datorită numărului mare de elevi din școală, nu permite programul pe două schimburi.

Majoritatea adolescenților declară că le este greu să învețe pentru fiecare materie dintr-o zi de școală și se bazează pe norocul că nu vor fi ascultați. Așa apar gologurile, lacunele în cunoștințe. Buna intenție de a recupera la sfârșit de săptămână nu se materializează întotdeauna. Nu te poți separa de familie. Trebuie să participe la activitățile comune, să socializezi, cu atât mai mult cu cât peste săptămână aproape că nu vă vedeți.

Oricine a trecut prin școală știe că o materie poate să-ți placă sau nu, dacă îți place sau nu cum predă profesorul. Adolescentii au „preferații” lor, însă la prima greșală și ascensora li se ridică „rangul”... O notă mică, un comentariu de genul

„până azi ai avut tot timpul la dispoziție să înveți”, sau pur și simplu o temă „kilometrică” de pe o zi pe alta îl irită pe elevul zilelor noastre, care se simte ca Don Quijote, în luptă cu morile de vânt. Are impresia că nu există înțelegere nici la profesori și nici la părinți. Este convins, așa de la sine, fără argumente și în necunoștință de cauză că, „pe vremea lor”, materia nu era aşa stufoasă și nu aveau atât de multe ore pe săptămână. Fals!, vor spune părinții și profesorii noștri. Pentru cei care doresc să-i asculte pot aduce multiple argumente susținute de exemple. Sub o formă sau alta ni le servesc, în porție mică, de fiecare dată când elevul secolului XXI se revoltă, mai mult sau mai puțin zgomotos, împotriva celor care doresc să-l disciplineze și să-l civilizeze sub deviza „instrucție și educație”. Strigăm în gura mare că școala nu ne pregătește pentru viață, dar știm noi ce este viață?!

O temă „micuță” sau „distractivă” cum o numesc unii profesori, se adună cu o altă temă „mică” și ajungi la vreo patru ore de scris și de învățat și acasă. Dacă mai ai „norocul” să-ți pice și o problemă de matematică sau de fizică pe care să nu știi s-o rezolvi, o compunere argumentativă ori un text de tradus, timpul de pregătire acasă se mărește considerabil. „*Temele sunt teme, iar învățatul este învățat.*” Nu poți să-ți scrii tema până nu înveți lecția. Dacă nu-ți scrii este posibil să te noteze cu o notă proastă, pentru că atât învățatul cât și scrisul sunt obligatorii.

Copiii obosesc repede.

Stresul unui an școlar le afectează atât capacitatea de învățare, cât și încrederea în sine. Aceia dintre noi care sunt mai sensibili, pe perioada tezelor sau a „încheierii mediilor”, încep fie să mănânce în neștiere, fie să nu mai mănânce deloc. În felul acesta le este afectată și sănătatea: anemie, anorexie, obezitate... Orele de somn, din ce în ce mai puține, amestecate cu „licorile stresului” (cafea, energizante, cola) completează portretul la negativ al elevului de azi. Tentat să dea vina pe școală pentru insuccesele lui, uită cu bună știință de timpul petrecut în fața televizorului și a calculatorului, de multe ori supradimensionat față de cel acordat pregătirii pentru școală.

Emitem pretenții fără acoperire de la alții, dar nu ne mobilizăm pentru a ne stabili prioritățile și pentru a ne obișnui cu un program eficient de activitate intelectuală. Preferăm situațiile ușoare și comode. Comitem greșeli conștienți fiind de gravitatea lor. Mizăm prea mult pe inteligență și noroc. Ne spunem că „grinda” este destul de sus și nu ne vom lovi. Nu vrem să auzim când ni se repetă, obsesiv și obositor, că fiecare dă socoteală pentru faptele și alegerile sale, mai devreme sau mai târziu.

„*Cunoaște-te pe tine însuți!*” Acest îndemn ar trebui să-ți fie farul călăuzitor în viață, elev al secolului XXI!

Cristina Drăgănoaia XI F

M-am îndrăgostit de... rugby-tag

Mă numesc Orodel Răzvan Gabriel. Am 11 ani și învăț la Liceul Teoretic „Ștefan Odobleja” din București.

Începutul activității mele rugby-stice a fost la vîrsta de 9 ani, când dl profesor Rontescu Iulian ne-a invitat să participăm la un antrenament de rugby-tag. Eram fascinat de acestă idee și mă gândeam dacă îmi va plăcea.

Prima întâlnire a fost ceva deosebit. M-a captivat din primele minute, totuși nu mă gândeam că voi merge mai departe. Mai târziu am avut ocazia să-l întâlnesc și pe dl profesor Paxaman Laurențiu care m-a selecționat în echipa „R.C. Flamingo”.

Alături de ceilalți colegi pe care i-am cunoscut în această echipă am participat la numeroase concursuri școlare și ne-am calificat atât pe locul I cât și pe locul II.

Rugby-tag este sportul creat special pentru școlari. Ne antrenăm și participăm la competiții școlare. Fără a fi un sport violent, ci mai degrabă un sport care ne dezvoltă spiritul de echipă, de competitivitate, perseverența, disciplina și respectul.

Rugby-tag se joacă cu ajutorul unei curele care se prinde în jurul taliei. De cureau sunt atașate, prin sistemul „arici”, două eșarfe din material viu colorat. Eșarfele, tagurile, sunt prinse într-o parte și în alta, pe șolduri. Cureaua cu cele două taguri se poartă peste tricoul băgat în șort sau în pantalon. Echipele se deosebesc după culoarea tagurilor și a tricourilor.

Fiind un joc non-violent este foarte atractiv prin faptul că pot juca atât băieți cât și fete. Astfel, se creează o atmosferă plăcută și competitivă, antrenând toți copiii.

Pe 27 noiembrie 2009 am participat împreună cu echipa vîrstei mele la o întâlnire cu jucători și antrenori profesioniști de rugby din Statul Fiji. Aceștia ne-au arătat tactică de joc și metode de antrenament foarte interesante. Această întâlnire a fost interesantă și folositoare, terminându-se cu un meci de rugby-tag la care au participat și oaspeții.

Pe mine acest sport m-a captivate și mi-a dezvoltat spiritul de echipă și de competiție.

Sunt recunoscător profesorilor mei pentru că mi-au arătat frumusețea acestui sport.

Răzvan Gabriel Orodel V C

Îmi place Rugby-Tag

Am intrat în echipa de Rugby-Tag în clasa a IV-a. Îndrumătorul meu a fost domnul profesor Rontescu Iulian. În prima mea competiție am luat locul 4. Atunci am descoperit frumusețea acestui sport.

Au trecut 2 ani și am ajuns campioni. Am câștigat Super-cupa București. Pentru mine, rugby-ul înseamnă un sport bărbătesc în care, dacă te accidentezi, trebuie să strângi din dinți și să continuji jocul.

În luna noiembrie 2009, la noi la școală au venit 3 oaspeți. Ei erau jucători de Rugby în Naționala Statului Fiji. Am făcut cunoștință cu ei, apoi am trecut la desfășurarea activității – exerciții cu pase. Noi am fost puțin încurcați de noile exerciții, dar am reușit să le înțelegem și am putut să le punem în practică.

Cătălin Becheanu VI C

Spre finalul vizitei, am jucat un mic meci demonstrativ de rugby pe atinse. Prin acest „atins” se înțelege că trebuia să-l atingem pe adversar cu mâinile pe șold.

La încheiere, unul dintre oaspeți ne-a spus:

”To play rugby you need to rely on it being a triple L: Look, Listen and Learn”.

Asta înseamnă că pentru a juca rugby, trebuie să te bazezi pe un L triplu: **Privește - Ascultă - Învață.**

Eu sper că acest soport va deveni mai popular și va fi practicat de mai mulți copii din țara noastră, deoarece este un sport frumos și, aşa cum se obișnuește să se spună, **elegant – un sport de**

golani practicat de gentlemenii.

RUGBY-TAG – Un joc plăcut pentru școlari

Liceul Teoretic „Ștefan Odobleja” este inițiator al **„Proiectului educațional de promovare și implementare a jocului de rugby-tag în școlile din București” – 2009**, având ca parteneri: Școala 112 Titan Sector 3, Școala 149 Sector 3, Școala 188 Sector 5, Federația Română de Rugby, Inspectoratul Școlar al Municipiului București și Asociația „Galaxia Sport”.

Echipele de RUGBY-TAG din liceul nostru, categoria claselor V-VI și VII-VIII sunt multiple campioane pe București în 2007-2008-2009.

Cu ocazia meciului TEST dintre echipele naționale de rugby ale României și Fiji (locul 10

mondial), s-a desfășurat acțiunea internațională de implementare a jocului de Rugby-tag și de promovare a acestuia în rândul copiilor. Acțiunea a fost susținută de un grup format dintr-un jucător și doi antrenori ai Naționalei Fiji.

Acțiunea s-a desfășurat pe baza sportivă a liceului nostru pe 27 octombrie 2009.

Grup țintă, echipa școlii, 20 de elevi: Becheanu Cătălin, Dan Alexandru, Durlă Alexandru, Adam Remus VIC, Popa Radu, Iordache Cosmin VIB, Anghel Andrei VB, Orodel Răzvan, Munteanu Ema, Ceasar Ionuț VC, Paxaman Raoul, Trifan Marius, Andrei Ciprian, Neagu Alexandru, Țigănuș Alexandru VIIB, Dumitru Florin, Cristescu Miron, Tatoi Paul VIIIA, Vlăduț Robert VIIIB, Căplescu Bogdan VIIIE, îndrumați de profesorul de educație fizică.

Din partea Federației Române de Rugby a participat domnul Ceaunu Marian, vicepreședinte.

Proiectată pentru un sfert de oră, întâlnirea cu oaspeți s-a prelungit la două ore.

Scopul activității a fost:

prezentarea unor mijloace și exerciții noi pentru învățarea și perfecționarea paselor în regim de joc;

învățarea și perfecționarea unor variante diferite de încrucișări (cu accent pe latura tehnică);

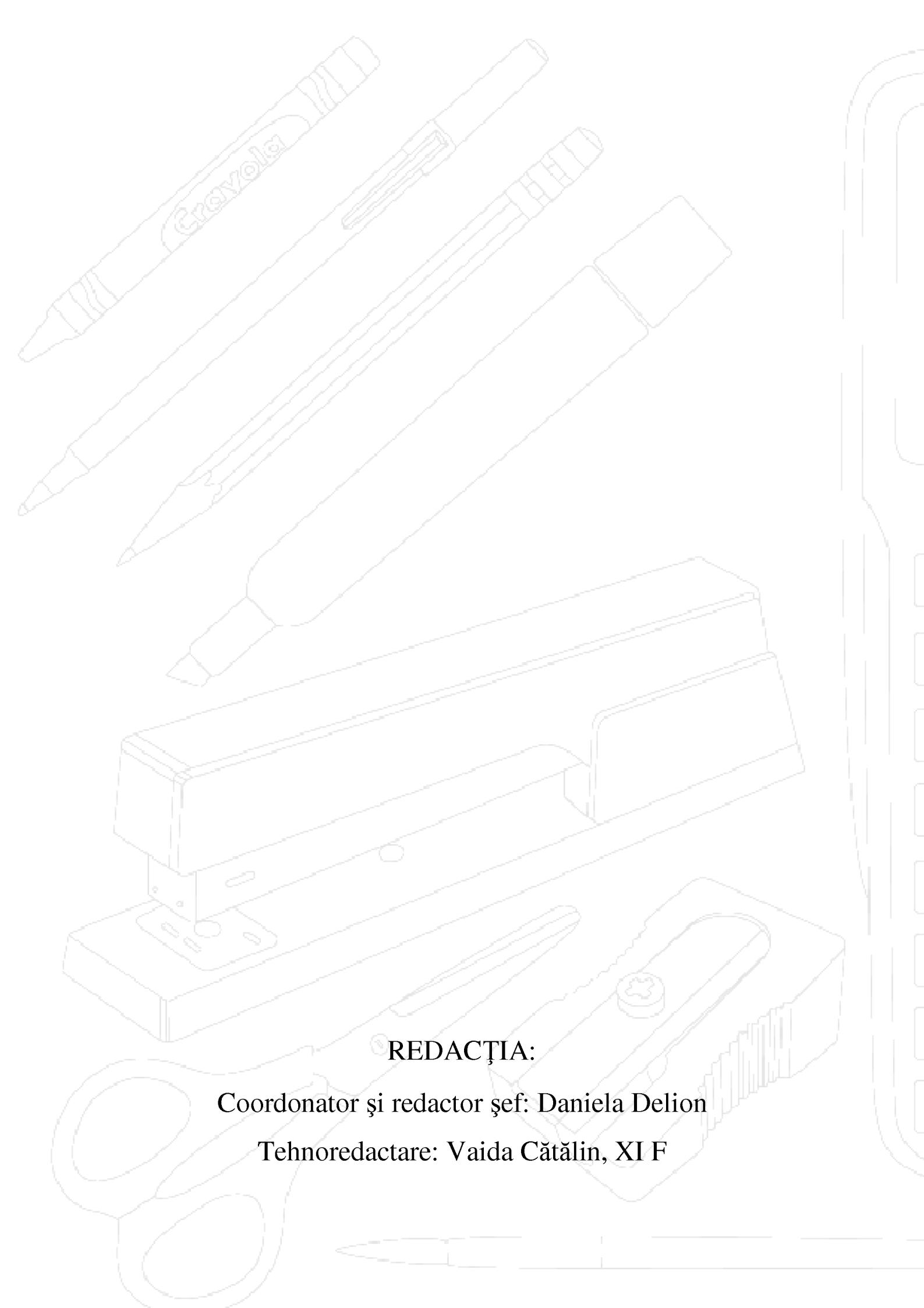
aplicarea noilor elemente învățate, în cadrul unui joc bilateral simplificat.

Acțiunea a fost mediatizată în aceeași seară la principalele emisiuni de știri sportive, la PRO-TV și TVR1.

Activitatea a fost onorată, pe toată desfășurarea ei, de prezența doamnei directoare adjuncte, Elena Barbu.

La final, elevii au fost recompensați cu dulciuri oferite de Asociația „Galaxia Sport”, reprezentată de domnul Marian Ceaunu.

Profesor **Iulian Rontescu**

REDACTIA:

Coordonator și redactor șef: Daniela Delion

Tehnoredactare: Vaida Cătălin, XI F

Liceul Teoretic „Ştefan Odobleja”

Str. Dorneasca 7A, Sector 5, Bucureşti

Telefon: 021-411.22.13 Tel/Fax : 021-411.10.93

www.liceulstefanodobleja.ro

E-mail: liceulstefanodobleja@yahoo.com

ISSN: 1843-7069